

Forhandlinger med Administrationen om de forskellige faglige Spørgsmaal, saaledes at nye Lønningslove og lignende skal til Erklæring hos de nævnte Institutioner. Denne Forhandlingsret udvides nu til at gælde alle. Alle Tjenestemandsklasser, som danner saadanne Organisationer, faar altsaa Lov til efter de samme Regler at føre Forhandling med Administrationen om de Forhold, som vedrører dem. Jeg anser det for berettiget, at alle stilles lige, saa at ikke de store Etater alene skal have denne Ret. Der kan selvfølgelig siges noget baade for og imod disse Forhandlingsregler, det kan der jo med Hensyn til saa meget. I det store og hele tror jeg, det er en Fordel, at Administrationen kan træde i Forbindelse med Organisationerne, derved kan maaske mange Gange forskellige Forhold klares, som det ellers vilde være vanskeligt at faa klaret, og som ellers vilde fremkalde Uro blandt vedkommende Tjenestemænd.

Endvidere er der Bestemmelser om Lønkrav under særlige Forhold. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa § 27, hvori det hedder: „Naar nye Lønningslove træder i Kraft, bortfalder ethvert Krav, der støttes paa ældre om de paagældende Tjenestemænds Vederlag af Statskassen givne Love og lignende Bestemmelser“. Derunder indbefattes, hvad vi alle i Kommissionen har været enige om, den gamle Regel, som vi havde i Loven af 26. Marts 1870, om, at ved fremtidige nye Lønningslove skal Tjenestemændene altid have Ret til at faa tillagt Erstatning for, hvad de mulig kommer til at gaa ned i Løn ved saadanne nye Lønningslove. Denne Bestemmelse er vi, som sagt, i Kommissionen blevet enige om at stryge netop paa Grund af de ekstraordinære Forhold, under hvilke denne Lønningslov gives, og under Hensyn til, at disse Lønninger muligvis i Fremtiden vil vise sig at være ekstraordinært store, saafremt det foreliggende Lovforslag vedtages. Hvis man altsaa senere under Forhandlingerne om Tjenestemænds Lønninger kommer til det Resultat, at de her vedtagne Love tillægger Tjenestemænd for store Lønninger i Forhold til den øvrige Befolknings Kaar, har de intet Krav paa at faa Erstatning for mulig Lønnedgang ved fremtidige nye Lønningslove. Det ønsker jeg at sige her, eftersom hele Kommissionen er enig i disse Betragtninger.

Saa kommer der endvidere Bestemmelserne om Tjenesteboliger og Tjenestejord. Vi er nu gaaet over til at fastsætte en bestemt Pengeløn for alle Tjeneste-

mænd med nogle ganske faa Undtagelser. De skal have en bestemt Løn, og hvis de har Tjenestebolig, maa de betale et Afdrag derfor, der er bestemt til $\frac{1}{8}$ af Begrænsningslønnen for en Bolig til en gift og til $\frac{1}{12}$ for Bolig til en ugift. Endvidere er der mange Tjenestemænd, der har Udbyttet af Tjenestejord indbefattet i deres Løn. Dette gaar man ogsaa bort fra nu. Fremtidig skal en Tjenestemand for Benyttelsen af saadan Jord svare en Afgift, der svarer til, hvad Jorden under almindelig Drift antages at kunne indbringe i Nettoudbytte, saaledes at Regelen bliver, at saa godt som alle Tjenestemænd for Fremtiden lønnes med en fast Pengeløn, og alt, hvad de faar derudover, som Bolig og Jord, maa de yde et Afdrag for. Uniformer og andre Beklædningsgenstande, der forlanges af Tjenesten, ydes gratis af Staten.

Der er saa en Del Bestemmelser angaaende Kontorhold og Embeder og Honorarer, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, endvidere Bestemmelser om borgerlige og kommunale Ombud og Tjenestemændenes Ret og Pligt til at modtage saadanne samt om deres Adgang til at have Beskæftigelse udenfor Statens Tjeneste. Alle disse almindelige Bestemmelser mener jeg er et stort Gode, idet der deri samles alle Pligter og Rettigheder angaaende forskellige Forhold, der vedrører Tjenestemændene, saaledes at disse bliver ens stillet i saa Henseende.

Det næste, der omhandles i Lovforslaget, er Pensionerne. Der er ogsaa her sket væsentlige Forandringer. Det gælder Pensionsloven saavel som Lønningsloven, at vi deri har søgt at samle det Utal af Love og Regler, som vi hidtil har haft, til et Hele, som omfatter alle Statens Tjenestemænd. Disse har samtidig indvundet Fordele, som en stor Del af dem ikke tidligere har haft. Jeg skal særlig nævne, at fremtidig falder al Enkepension over paa Statskassen. Hidtil har Tjenestemændene paa forskellig Maade maattet sikre, at deres Enker kunde faa en Efterløn. Tillige er Pensionsvilkårene for Enkerne blevet betydelig forbedret. De faar saaledes Tillæg for hvert uforsørget Barn efter nærmere bestemte Regler. Enkens Pension kan derved naa op til samme Størrelse som Mandens Pension i enkelte Tilfælde, med en stor Børneflokk endog overstige den. Alle særlige Ydelser fra Tjenestemændenes Side til Pensionering af deres Enker bortfalder, som sagt, men til Genæld foreslaas det, at der fremtidig skal